

Η εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον Πειραιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Με την ιδιαίτερη λαμπρότητα που αρμόζει στην εορτή τιμήθηκε και φέτος ο Ευαγγελισμός της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς και στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας.

Την Παρασκευή 24 Μαρτίου 2023 τελέστηκε ο Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πειραιώς κ.Σεραφείμ καθώς και η Δ΄ Στάση των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος ο οποίος κατά την διάρκεια του κηρύγματός του θυμίζοντας την σωματική παρουσία της Παναγίας στον Ναό των Βλαχερνών «που επισυνέβη κατά τα χρόνια εκείνα της Βυζαντινής δόξας», όπως χαρακτηριστικά είπε, θύμισε πως 93 χρόνια πριν συνέβη το ίδιο στην

Ευαγγελίστρια Πειραιώς, γεγονός το οποίο καταγράφηκε στα μέσα της εποχής. «Αυτό το θαύμα και αυτή τη Θεία όραση του Οσίου και Θεοφόρου Ανδρέου του δια Χριστόν σαλού στον Ναό των Βλαχερνών, είχε την ιδιαιτέτη τιμή και Ευλογία η πόλη του Πειραιά να απολαύσει κατά την ώρα της ιεράς αγρυπνίας της 24ης προς 25η Μαρτίου του 1929», επεσήμανε. «Σε αυτόν το Ναό έγινε το θαύμα των Βλαχερνών», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως ζούμε και πάλι την έκχυση των Θείων Δωρεών.

Σημειώνοντας πως καθώς ατενίζουμε το ιερό πρόσωπο της **Παναγίας**, αναδεύει στην καρδιά μας η γλυκύτητα του προσώπου της, υπογράμμισε το γεγονός πως ο Κύριος επέλεξε να έρθει στη γη μέσω της μητρότητας. «Αυτόν τον απλό τρόπο της στοργής και της αγάπης επέλεξε να εισέλθει στην κοινωνία του κόσμου μας», ανέφερε.

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως εάν θέλουμε να είμαστε γνήσια τέκνα της **Υπεραγίας Θεοτόκου**, καλούμαστε να πολεμήσουμε τα πάθη, τις αδυναμίες και τις αστοχίες μας, επισημαίνοντας με έμφαση πως «η μόνη διέξοδος στο αδιέξοδο μας είναι ο Κύριος», ο οποίος χώρεσε στην μήτρα μιας γυναίκας και βγήκε στον κόσμο ως βρέφος και έζησε φτωχός και απέριττος και σταυρώθηκε και τάφηκε σε ξένο τάφο «ο αιώνιος φτωχός» και Ανέστη εκ των νεκρών.

Τονίζοντας πως όλα αυτά είναι για εμάς τα δώρα της **Παναγίας** και πως καλούμαστε σήμερα που γιορτάζουμε την Παναγιοφάνεια και την Εθνική μας παλιγγενεσία να σταθούμε αντάξιοι αυτών των δωρεών, αφού αναφέρθηκε εν συντομία στα τέσσερα μαύρα και σκληρά εκατόχρονα της σκλαβιάς έκανε ιδιαίτερη αναφορά στους Νεομάρτυρες στους οποίους, όπως χαρακτηριστικά είπε, «οφείλουμε πολλά», γιατί «έμειναν αγέρωχοι μπροστά στους κατακτητές και δεν υπέκυπταν στα δελεάσματα για πλούσια ζωή και ηδονές του βίου».

Τέλος, υπογραμμίζοντας πως «η Εκκλησία συντήρησε την πίστη και πύργωσε τον καημό και τον πόθο της λευτεριάς», ευχήθηκε η Παναγία «να χαρίζει στο Γένος μας Ευλογίες, να ενδυναμώνει το Εθνικό μας φρόνιμα και να χαρίζει στην διάδοχη γενιά τα ζώπυρα της πίστεως». «Αγωνιστείτε για όλα αυτά», κατέληξε.

Ακολούθησε η περιφορά της **Ιεράς Εικόνας της Παναγίας**.

Το Σάββατο 25 Μαρτίου 2023 , το πρωί τελέστηκε πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιεουργούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ**.

Μετά το κοινωνικό ο Πρωτοσύγκελλος της **Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς** Αρχιμανδρίτης Νήφων Καπογιάννης, ανέγνωσε το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου για την μεγάλη **εορτή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου**.

[Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό από την Ακολουθία του Εσπερινού στο άλμπουμ:](#)

[Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό από τη Θεία Λειτουργία στο άλμπουμ:](#)

Αναλυτικά το εόρτιο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πειραιώς για τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου:

Σήμερα η Έκκλησία μας παρουσιάζει ενώπιόν μας τό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας. Ὁ Ἄγγελος εὐαγγελίζεται τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἄγγελος μέ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο συνομιλεῖ καί ὁ Ἀδάμ τὴ χαρά ἀρραβωνίζεται.

«Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοί Θεοῦ τὴν δόξαν», λέγει ἓνα τροπάριο τῶν αἰνῶν πού ἀκούσαμε προηγουμένως.

Τό μυστήριο τῆς συλλήψεως τῆς Θεοτόκου διὰ τῆς χάριτος τῆς Παναγίας Τριάδος μόνο μέ τὴ σιγή μπορεῖ κανεῖς νά τό τιμήσει. «Συστέλλομαι, δεσποτικῆς φιλανθρωπίας πέλαγος μετρεῖν ἀπαρχόμενος». Συστέλλομαι καί τρομάζω, ὅταν πρόκειται νά μετρήσω τό πέλαγος τῆς Δεσποτικῆς φιλανθρωπίας, γράφει ὁ ἱερός Φώτιος.

Ὁ Εὐαγγελισμός εἶναι ἡ ἐορτὴ τῆς χαρᾶς πού λύει τὴν κατάρα τῆς Εὔας. Ὁ κόσμος πού ἐγήρασε μέσα στὴν ἁμαρτία τινάζει ἀπὸ πάνω του τὴ φθορά καί γίνεται καινούργιος. Σήμερα πανηγυρίζουμε τὴν ἔνωση τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων, τὴν θέωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, τὴν ἀναμόρφωση τοῦ κατ' εἰκόνα, τὴν ὕψωση

στούς ούρανους, τῆς σωτηρίας μας τό κεφάλαιο. Ὁ Ἀρχάγγελος μόνο στήν Παναγία λέγει τό «Χαῖρε Κεχαριτωμένη» καί ὅμως ὁ κόσμος δι' αὐτῆς τῆς χαρᾶς τρυγᾷ τούς καρπούς. Ὁλος ὁ κόσμος τρυγᾷ τούς καρπούς τῆς χαρᾶς μέσω τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Καί ὅπως στήν παλαιά ἐποχή ἡ Εὐα συμμάχησε μέ τόν διάβολο καί ἀπό τήν συνεργασία ἐκείνη μπῆκε μέσα στή ζωή μας ἡ ἁμαρτία, κατά παρόμοιο τρόπο στόν Εὐαγγελισμό ἡ Παναγία μας συμμαχεῖ μέ τόν Θεό καί ἀπό αὐτή τή συμμαχία ἦλθε ἡ λύτρωση σέ μᾶς τούς ἁμαρτωλούς. Ἡ ρίζα τῶν ἀνθρώπων πικρά, ὁ καρπός ὅμως εἶναι ἡ Παναγία, πιό γλυκός κι' ἀπό τό μέλι. Γι' αὐτό καί ὁ Ἄγγελος τῆς εἶπε° «εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου».

Ὁ θάνατος καί ἡ φθορά καί ἡ καταδίκη καί ὁ ἄδης καί ἡ ὑποδούλωση στήν ἐξουσία τοῦ διαβόλου ἦταν οἱ χαρακτηριστικές εἰκόνες τοῦ ἀνθρώπου. Παντοῦ βασίλευε ἡ ἔχθρα καί ὁ πόλεμος. «Εἰρήνη, εἰρήνη καί πού ἐστὶν εἰρήνη;», ἀκούγεται νά λέγει ὁ προφήτης Ἰερεμίας. Οἱ ἄνθρωποι ἔκλαιγαν καί στέναζαν κάτω ἀπό τόν βαρὺ ζυγὸ τῆς ἁμαρτίας καί κανεὶς δέν ὑπῆρχε νά τούς παρακαλέσει. «Ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων καί οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ὁ παρακαλῶν» (Ἐκκλησιαστής). Δέν ὑπῆρχε παράκληση. Ὁ Θεός πού εἶναι γεμάτος ἀγάπη, ἐμφανιζόταν ὡς παιδαγωγός καί τιμωρός, προκειμένου νά συγκρατήσῃ τό ἀνθρώπινο γένος.

Τό πρῶτο χαρούμενο μήνυμα πού ἀκούστηκε στή γῆ εἶναι τό μήνυμα τοῦ ἀγγέλου πρὸς τήν Θεοτόκο. «Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». Ἡ πιό ἐκπληκτική εἵδηση πού ἀκούστηκε στόν κόσμο ἦταν ὅτι ὁ Θεός θά γίνῃ ἄνθρωπος καί θά σκηνώσει ἀνάμεσά μας. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». Ἔστησε τή σκηνή του ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Ἡ Παναγία συλλαμβάνει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἄγγελος χαιρετίζει τήν Παναγία καί ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος ἀρραβωνίζεται τή χαρά καί τήν ἐλευθερία. Σήμερα γίνονται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Ἀδάμ μέ τή χαρά καί μέ τή λύτρωση. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος γεύεται διὰ τῆς Θεοτόκου τούς καρπούς τῆς χαρᾶς.

Ἡ χαρά πού εὐαγγελίσθηκε ὁ ἄγγελος δέν ἦταν κάτι τό ἀφηρημένο. Εἶναι συγκεκριμένο πρόσωπο. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ χαρά τῶν ἀνθρώπων. «Ἰδοὺ γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ». Σᾶς φέρνω μιὰ μεγάλη χαρά πού θά εἶναι γιὰ ὅλο τόν κόσμο, εἶπε ὁ ἄγγελος στούς βοσκούς. «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ», γεννήθηκε γιὰ σᾶς σήμερα Σωτήρας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός° ἡ χαρά πού λέγεται Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ χαρά πού λέγεται Ἰησοῦς Χριστός ἦλθε στόν κόσμο γιὰ ἕναν ὀρισμένο σκοπὸ° γιὰ νά λυτρώσῃ τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἁμαρτία. Ὁ Κύριος παρομοίωσε τήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν μέ τή χαρά° «Εἰσελθε

δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου». Ὅλες τίς παραβολές γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν τίς βάζει μέσα στό Βασίλειο τῆς χαρᾶς. Χαρά δοκίμασε ἡ χήρα ὅταν βρῆκε τή χαμένη δραχμή, χαρά δοκίμασε ὁ οἰκοδεσπότης στούς γάμους τοῦ υἱοῦ του. Ποιά ἦταν ἡ χαρά αὐτή; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ χαρά δέν εἶναι ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλά συγκεκριμένο πρόσωπο. Εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Καί πιό συγκεκριμένα μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ γκρεμίστηκε τό μεσότοιχο τοῦ φραγμοῦ πού εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ἀναμόρφωσε, ἀνάπλασε, ἐκαινούργησε τό ἀνθρώπινο γένος.

Ξαναέδωσε τήν οἰκεία εὐγένεια στήν ἀνθρώπινη φύση. Νίκησε τόν κοινό πειρατή τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Σήμερα ἡ καθαρά εὐγένεια τῶν ἀνθρώπων τῆς πρώτης λαμπρότητος ξαναπαίρνει τή λάμψη, θά πεῖ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης. Εἶδατε τί μεγάλη χαρά! Καί ὅλα αὐτά ἔχουν ἀφετηρία τή σημερινή γιορτή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Μέσα στή Θεία Λειτουργία ὅλα τά πράγματα βιώνονται ὡς παρόντα. Θέλω νά πῶ ὅτι τή χαρά τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πρέπει νά τήν βιώνει κανεῖς σήμερα.

Καί ἐφ' ὅσον ὅπως λέγουν οἱ Πατέρες, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, καταλαβαίνει κανεῖς ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία ὑπάρχει ἡ χαρά πού ταυτίζεται μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ χαρά τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένη μέ τήν ἐξάλειψη τῶν ἁμαρτιῶν μας. «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην» λέγει ὁ ἄγγελος σέ κάθε μιά ψυχή. Ὅταν μετανοεῖ ὁ ἁμαρτωλός γίνεται χαρά στόν οὐρανό. Ἡ ἐπίγνωση τῶν ἁμαρτιῶν καί ἡ ἀναχώνευση τῶν ἀνθρώπων μέσα στή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ μεγάλη χαρά πού νιώθει ὁ ἄνθρωπος σήμερα. Ἡ χαρά εἶναι ὁ Χριστός πού «ἔστηκε ἐπὶ τήν θύραν καί κρούει». Ὅποιος τόν ἀκούσει καί τοῦ ἀνοίξει, τότε εἰσέρχεται μέσα καί δειπνεῖ.

Τίς ἡμέρες μας οἱ ἄνθρωποι εἶναι γεμάτοι ἀπό «πένθιμες» διασκεδάσεις ἁμαρτωλῶν ἐκδηλώσεων. Καί ὅμως, εἶναι τόσο κενοί, ὥστε τό μήνυμα τοῦ ἀγγέλου, ὅπως τήν ἐποχή ἐκείνη, ἔτσι καί σήμερα, νά εἶναι ἐπὶκαιρο καί πολύ μάλιστα.

Σήμερα ἀπό τόν Χριστό, πού εἶναι ἡ χαρά τῶν ἀνθρώπων, ἔχουμε ἀνάγκη καί αὐτόν φωνάζει καί εὐαγγελίζεται ἡ Ἐκκλησία μέ μεγάλη τή φωνή, «Ἰδού εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην ἣτις ἔσται παντί τῷ λαῷ».

Ὅταν μᾶς ἔπλασε ὁ Τριαδικός Θεός, μᾶς ἔβαλε στήν κορυφή τοῦ παραδείσου. Ἡ ἁμαρτία ὅμως μᾶς ἀπέσπασε ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἄρχισε νά μᾶς ρίχνει πρὸς

τά κάτω^ο πρὸς τὰ φαράγγια τῶν παθῶν καὶ τοὺς γκρεμούς τῆς ἁμαρτίας, μέχρις ὅτου μᾶς ὁδήγησε στὸν ἄδη. Ὁ ἄδης ἦταν τὸ τέρμα τῆς φρικτῆς περιπλανήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτός ὁ Ἀδάμ πού πλάσθηκε σύμφωνα μέ τὸ πρότυπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, γίνεται τώρα δέσμιος τοῦ διαβόλου καὶ κάτοικος τοῦ ἄδου.

Γιὰ νὰ λυτρωθοῦμε χρειάστηκε νὰ σαρκωθεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λόγος ὁ ζῶν, τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς μακαρίας Τριάδος. Ἐνσαρκώθηκε ὄχι παίρνοντας ἀγγελικὴ φύση, ἀλλὰ τὴν ἀνθρώπινη. Ὅπως τὴν ἀνθρώπινη φύση χρησιμοποίησε ὁ σατανᾶς γιὰ νὰ πολεμήσει τὴν Θεό, τὴν ἴδια ἀνθρώπινη φύση χρησιμοποιεῖ ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ πολεμήσει τὸν σατανᾶ καὶ νὰ καταργήσει τὸν θάνατο, τὴ δουλεία, τὴν ἁμαρτία καὶ τὴν φθορά. Αὐτὸ εἶχε ὑπ' ὄψιν του ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «Οὐ γάρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται». Ὁ Χριστὸς δέν ἔγινε ἄγγελος γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει, ἀλλὰ ἄνθρωπος. Ἔγινε ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ.

Γιατί ὅμως ἔγινε ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, δηλαδή ἄνθρωπος;

Ὅταν κανεὶς ἐρευνήσει προσεκτικὰ τὴ Γραφή, ἀλλὰ καὶ πληροφορηθεῖ ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τὸ μυστήριό τῆς πίστεως, μένει ἔκπληκτος ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης ἔλεγε, «ἐάν δέν γνωρίσουμε πῶς μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός, ποτέ δέν θὰ καταλάβουμε πῶς μᾶς κατάντησε ἡ ἁμαρτία». Ἀς ἀναφέρουμε ἐπιγραμματικά μόνο μερικά σημάδια, γιὰ νὰ δοῦμε τὴ λαμπρότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁλόκληρος ὁ αἰσθητός καὶ ὁ νοητός κόσμος δημιουργήθηκε γιὰ τὸν Ἀδάμ. Καὶ αὐτός ἀκόμη ὁ παράδεισος κτίστηκε πρὸ καταβολῆς κόσμου γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δημιουργήματα. Καὶ ἐνῶ ὅλα τὰ ὄντα πάνω στὴ γῆ εἶναι πλασμένα μέ τὴν ὕλη καὶ ἀνήκουν στὸν αἰσθητό κόσμο, ὁ ἄνθρωπος μόνο τὸ σῶμα του ἔχει ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτό. Εἶναι συγγενής μέ τὸν κόσμο αὐτό ὡς πρὸς τὸ σῶμα. Ἡ ψυχὴ του ἔχει συγγένεια μέ τὸν Θεό. Τοῦ ἐνεφύσησε ὁ Θεός μέσα του πνοή ζωῆς, τὴν ἐνέργεια τῆς χάριτός του, ὥστε νὰ ὑπερέχει ὅλων, νὰ ἐποπτεύει σέ ὅλα, νὰ ἐπιστατεῖ καὶ νὰ βασιλεύει σέ ὅλα, νὰ γνωρίζει τὸν Θεό, καὶ ἀφοῦ γνωρίζει τὸν Θεό, ἔρχεται σέ ἐπικοινωνία μαζί του. Καὶ ὄχι μόνο ἔρχεται σέ ἐπικοινωνία, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἐνωθεῖ μέ τὸν Θεό σέ μία ὑπόσταση.

Καὶ σήμερα, γιορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, αὐτὸ γιορτάζουμε, τὴν ἔνωση τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου σέ ἓνα πρόσωπο. Σήμερα ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται ἄνθρωπος καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στό πρόσωπό του γίνονται Υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ.

Ἀς δοῦμε ἓνα παράδειγμα πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος. Ὅπως ἀκριβῶς ἀπὸ μιά φωτιά μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀνάψει πολλά λυχνάρια καὶ λαμπάδες,

όλα δέ τά λυχνάρια καί οἱ λαμπάδες ἔχουν τήν ἰδίᾳ φωτιά, τί ἴδιο συμβαίνει καί μέ τούς χριστιανούς. Οἱ χριστιανοί «ἀπό μιᾶς φύσεως ἀνάπτουσι καί φαίνουσι». Ἀπό τό ἴδιο πῦρ παίρνουν φωτιά καί φωτίζονται, ἀπό τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, ἀπό τόν ἐνσαρκωθέντα Θεό.

Λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «Μικρά ζύμη ὅλον τό φύραμα ζυμοῖ». Ἐάν ἔχει κανείς λίγο ζυμάρι, μπορεῖ νά ζυμώσει ὁλόκληρο τό ἄλεύρι. Καί ὁ Χριστός ἔγινε ζύμη, δηλαδή ἄνθρωπος, γιά νά ἀναπλάσει μέσα στό πρόσωπό του ὅλο τό φύραμα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ Χριστός καί οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τόν ἴδιο Πατέρα, «ὁ δέ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνός πάντες». Ἦγινε ἀδελφός ὅλων τῶν ἀνθρώπων° «οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτούς καλεῖν».

Εἶχε ὅλα τά ἀνθρώπινα χαρακτηριστικά. Ἐτρωγε, ἔπινε μέ τούς δούλους, συναναστρέφετο, ὑπέμεινε τόν πόνο, στεναχωρέθηκε, δάκρυσε, δέχθηκε τήν πικρία ὅλου τοῦ κόσμου, ὑπέστη τόν πιό φρικτό θάνατο, τόν θάνατο τοῦ Σταυροῦ. «Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι», ἔμοιασε σέ ὅλα μέ τούς ἀδελφούς του, μᾶς λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ἐβ. 2,17).

Ἐάν ὁ Χριστός ἔπαιρνε τή φύση τῶν ἀγγέλων καί ὄχι τῶν ἀνθρώπων, ἐάν δηλαδή γινόταν ἄγγελος καί ὄχι ἄνθρωπος, θά ἦταν ἀνώτερος τοῦ θανάτου. Οἱ ἄγγελοι δέν πεθαίνουν ποτέ. Ὁ Χριστός ἐνσαρκώνεται γιά νά λυτρωθεῖ μέ τό αἷμα του τό ἀνθρώπινο γένος. «Ὁ θάνατός σου Κύριε ἀθανασίας γέγονε πρόξενος». Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, ἔγινε πρόξενος καί αἰτία νά γίνουν οἱ ἄνθρωποι ἀθάνατοι.

Ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ μοιάζει μέ μιᾶ πηγή, ἀπό τήν ὁποία ξεπήδησαν ὅλα τά ἀγαθά τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνσαρκώθηκε, γιά νά γεννηθεῖ, γιά νά Βαπτισθεῖ, γιά νά σταυρωθεῖ, γιά νά ἀναστηθεῖ, γιά νά σταυρωθεῖ, γιά νά ἀναστηθεῖ, γιά νά στείλει τό Πανάγιο Πνεῦμα . «Ὅπου δέ τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β΄ Κορινθ. 3,17). Ὅποιος εἶναι μέτοχος τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, εἶναι καί ἐλεύθερος ἀπό τήν ἁμαρτία.

Αὐτό τό ἐκφράζει πολύ ωραία ὁ ἱερός Φῶτιος: «Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ συλλαλεῖ καί ὁ Ἀδάμ τήν ἐλευθερίαν ἀρραβωνίζεται». Ὁ ἄγγελος μιλάει μέ τήν Παναγία καί τῆς λέγει ὅτι θά γεννήσει τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Ἀδάμ ἀρραβωνίζεται τήν ἐλευθερία. Ἀργότερα μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ θά καταργηθεῖ ὁ θάνατος, θά διαλυθεῖ τό κράτος τῆς ἁμαρτίας, θά νικηθεῖ ὁ σατανᾶς.

Αὐτό πού ἔγινε τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἔχει μεγάλη σημασία γιά τή σωτηρία μας. Μέσα στήν γαστέρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὁ Θεός ἐνυμφεύθη τήν ἀνθρώπινη φύση, ἥ ὅπως λέγει κάποιος ἐκ τῶν Πατέρων, ὁ Χριστός

ένυμφεύθη τήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, «ἦν περιποιήσατο τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι». Ὁ Χριστός δέν ἦλθε γιά λίγους ἀνθρώπους, οὔτε γιά ἓνα μέρος ἀπό τούς κατοίκους τῆς γῆς· ἦλθε καί ἔσωσε ὁλόκληρη τήν ἀνθρώπινη φύση.

Τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πρέπει νά τό δεχθοῦμε στήν ψυχή μας μέσα στήν Ἐκκλησία. Κανείς δέν μπορεῖ νά γίνει ἀδελφός τοῦ Χριστοῦ ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, πού διαρκῶς ἔχει μέσα της τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, αὐτόν πού μπορεῖ νά ἀναπλάσει τόν καθένα μας. Δέν μπορεῖ νά λέει κανείς πῶς ἀγαπάει τόν Χριστό, ὅτι δέχεται τό μήνυμά του, ἐνῶ συγχρόνως πετροβολᾷ καί μισεῖ τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς δείχνει καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο κανείς ἐνσαρκώνει τόν Χριστό μέσα του. Μᾶς δείχνει τό θειότατο Μυστήριό τῆς Εὐχαριστίας. Μέσα στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἐνώθηκε ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά καί μέσα στό μυστήριό τῆς Εὐχαριστίας ἐνώνεται ὁ ἄνθρωπος καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σέ ἓνα πρόσωπο. Τότε ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα του σῶμα Χριστοῦ, νοῦ Χριστοῦ, θέληση Χριστοῦ, αἷμα Χριστοῦ καί τή Χάρις τοῦ Χριστοῦ.

Καί ἐάν ἀπό τό χαρμόσυνο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ χάρηκε ὅλη ἡ γῆ, ἀπό τή μετάνοια τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἀπό τήν ἔνωσή του μέ τόν Θεό χαίρεται ὅλος ὁ οὐρανός. «Χαρά γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι».

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι κοινωνικό σύστημα, ἀλλά τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅποιος μετέχει τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία γίνεται κι αὐτός ἓνα πρόσωπο μέ τόν Χριστό.

Εὐαγγελίζεται ἡ Ἐκκλησία τόν Χριστό. Τό πρόβλημα εἶναι ποιός ἀκούει τή φωνή τῆς Ἐκκλησίας;

Ἐάν λοιπόν εἶναι ἐξαιρετικά δύσκολο ἡ γῆ νά μετρηθεῖ μέ τήν παλάμη τοῦ ἀνθρώπου, καί μέ τό μέτρο νά ὑπολογίσει κανείς τό μήκος τῆς θάλασσας. Ἐάν εἶναι δύσκολο μέ τόν πῆχυ νά βρεῖς τά μέτρα τοῦ οὐρανοῦ καί τῶν ἀστεριῶν τό πλῆθος. Ἐάν ἀδυνατοῦμε νά μετρήσουμε τίς σταγόνες τῆς βροχῆς καί τόν ὄγκο τοῦ ἀνέμου καί τῆς ἄμμου τῆς θαλάσσης, ἄλλο τόσο δύσκολο καί ἀπείρως δυσκολότερο εἶναι νά περιγράψει κανείς τό μυστήριό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Πῶς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐνσαρκώθηκε μέσα στόν ἄνθρωπο. Ὑπάρχει ὅμως ἓνας τρόπος: ὅταν ἐνωθοῦμε μέ τόν Θεό στό μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Χρόνια πολλά καί γιά τήν Ἐθνική μας Παλιγγενεσία!

Μετ' εὐχῶν Πατρικῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
+ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ